

Arrest

nr. 63 855 van 27 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 13 april 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat R. DRIESSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, dient op 31 juli 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf als langdurig ingezetene in, in toepassing van artikel 10ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 2 november 2010 verkrijgt verzoeker een A-kaart als langdurig ingezetene, geldig tot 2 november 2010. Hij verkrijgt een arbeidskaart B.

Op 23 oktober 2010 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 61/7 en artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 11 maart 2011, met kennisgeving op 22 maart 2011, verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid deze aanvraag onontvankelijk. Dit is de eerste bestreden beslissing die luidt:

"De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 21/12/2010 bij de burgemeester van 3500 HASSELT door A., M. geboren te (...) op (...), onderdaan van Marokko, verblijvende (...), in toepassing van art 9 bis en art.61/7 van de wet van 15/12/1980 gewijzigd door de wet van 15.09.2006 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is onontvankelijk.

MOTIVERING:

De buitengewone omstandigheden, bedoeld bij art 9bis, zijn deze die verzoeker verhinderen de aanvraag in te dienen bij de daartoe bevoegde diplomatieke vertegenwoordiging.

Echter, de motieven die betrokkene inroept, te weten: het feit dat betrokkene op 02.02.2010 als houder van een EG verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene uit Spanje naar België is gekomen om te werken, het feit dat hij sedertdien ononderbroken op het vermelde adres heeft verbleven, dat hij een cursus Maatschappelijke Oriëntatie heeft gevolgd met gunstig gevolg, dat hij een cursus Nederlands heeft gevolgd en deze cursus met vrucht heeft beëindigd, dat hij tot voor kort tewerkgesteld was in de tuinbouwsector bij werkgever E. (...) BVBA, dat hij wegens ziekte en deels door de algemene negatieve klimatologische omstandigheden in de tuinbouw zijn tewerkstelling niet heeft kunnen behouden, vormen geen buitengewone omstandigheden die de aanvraag in België kunnen rechtvaardigen.

Er dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds buitengewone omstandigheden (en dus de ontvankelijkheid) en anderzijds de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen.

Het is niet duidelijk wat betrokkene verhindert om de aanvraag in te dienen bij de daartoe bevoegde diplomatieke vertegenwoordiging in het buitenland. De ziekte van betrokkene kan niet als dusdanig worden ingeroepen als buitengewone omstandigheid gezien het attest van de dokter dd.08/11/2010 enkel een overzicht bevat van de aan meneer voorgeschreven medicatie. Er wordt in het attest niet verwezen naar een onmogelijkheid om zich te verplaatsen en terug te keren naar Spanje of zijn land van herkomst om de aanvraag aldaar via de daartoe bevoegde diplomatieke of consulaire post in te dienen.

Ook de stopgezette tewerkstelling hindert de betrokkene niet om de aanvraag in te dienen bij de daartoe bevoegde diplomatieke vertegenwoordiging. De overige elementen, met name de aangehaalde elementen van integratie of het voorafgaande verblijf op een vast adres kunnen bezwaarlijk als buitengewone omstandigheden worden beschouwd. Immers, hieruit blijkt niet dat zij de betrokkene in welke mate dan ook verhinderen de aanvraag in te dienen via de daartoe bevoegde diplomatieke of consulaire post in het buitenland

Bijgevolg dient de vreemdeling:

gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten hem op heden betekend"

Op 11 maart 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing om aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten te geven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, V.W. (...) attaché

genomen op 11.03.2011

wordt aan de genaamde A., M. (...), geboren te Beni Said op (in) 00.00.1956, van Marokko nationaliteit, het bevel gegeven om binnen de 7 dagen, het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de volgende St; Griekenland, Oostenrijk, Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, IJsland Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Italië, Tsjechië, Malta en Zwitserland tenzij h beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING : (2)

0 - artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 2 : verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de bepaalde termijn van drie maanden/dan de geldigheidsduur van zijn A-kaart verstreken sinds 02/11/2010 of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet werd overschreden."

2. Over de ontvankelijkheid

In de mate dat uit het verzoekschrift dient afgeleid te worden dat verzoeker ook beroep aantekent tegen de tweede bestreden beslissing nu hij deze tevens in kopie toevoegt aan het verzoekschrift, merkt de Raad op dat verzoeker nalaat een middel te ontwikkelen betreffende deze tweede bestreden beslissing.

Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.”* Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). Omdat een middel gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten ontbreekt, is het beroep onontvankelijk in de mate dat het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing.

3. Onderzoek van het beroep gericht tegen de eerste bestreden beslissing

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de *“formele + materiële motiveringsplicht.”*

Het middel luidt als volgt:

“De Dienst Vreemdelingenzaken heeft bij beslissing dd. 11.03.2011, betekend aan verzoeker op 22.03.2011 het verzoek van verzoeker onontvankelijk verklaard.

Meer bepaald was de Dienst Vreemdelingenzaken van oordeel dat de “buitengewone omstandigheden”, die verzoeker verhinderen om de aanvraag in te dienen bij de daartoe bevoegde diplomatieke vertegenwoordiging (in het buitenland) onvoldoende aangetoond zijn.

Verzoeker heeft als buitengewone omstandigheid onder meer ingeroepen: jarenlang verblijf in Spanje, het feit dat hij op 28.04.2009 het Statuut van zogenaamde Langdurig Ingezetene van Derde Landen heeft verkregen en het gegeven dat verzoeker in het verleden in België op regelmatige wijze tewerkgesteld was in de tuinbouwsector bij E. BVBA.

De Buitengewone omstandigheid in de zin van de Wet is niet hetzelfde als overmacht. Het betekent dat het onmogelijk of bijzonder moeilijk is voor de betrokkene om naar zijn land van herkomst te gaan om daar de aanvraag in te dienen.

Bovendien is er geen vereiste dat de buitengewone omstandigheid voor de betrokkene “onvoorzienbaar” is. De buitengewone omstandigheden mogen zelfs deels het gevolg zijn van het gedrag van de betrokkene zelf, op voorwaarde dat deze zich gedraagt als een normaal zorgvuldig persoon die geen misbruik maakt door opzettelijk een situatie te creëren waardoor hij moeilijk kan gerepatriëerd worden.

In toepassing van de instructie van 19.07.2009 wordt het begrip “buitengewone omstandigheden” uit de Wet als ontvankelijkheidsvereiste, onder meer toepasselijk geacht door de heersende rechtspraak in het volgende geval:

“Men heeft een arbeidsovereenkomst gesloten van onbepaalde duur op een moment dat men nog legaal kon werken”

Welnu het is deze identieke situatie, die verzoeker heeft aangevoerd in zijn verzoekschrift als zijnde een “buitengewone omstandigheid” waarom hij zijn verzoek heeft ingediend in België (en niet in de diplomatieke post in het buitenland).

Herinnerd weze eraan dat verzoeker op 02.02.2010 naar België is gekomen in zijn statuut van erkend “Langdurig Ingezetene” in Spanje.

Verzoeker werd in deze omstandigheden toegelaten tot het legaal, weliswaar tijdelijk, verblijf tot 02.11.2010.

Welnu: in deze periode heeft verzoeker in België een arbeidsovereenkomst kunnen bekomen, namelijk meer bepaald in de tuinbouwsector, bij werkgever E.BVBA met zetel te (...) en dit vanaf 20.09.2010.

Zodoende verkeert verzoeker in de situatie dat hij “een arbeidsovereenkomst heeft gesloten op een moment dat hij nog legaal kon werken”.

Er kan van verzoeker niet in redelijkheid verwacht worden dat hij op een moment van zijn tewerkstelling in België, voor onbepaalde duur terugkeert naar Spanje, laat staan naar Marokko, om een langdurige en tijdrovende procedure te starten vanuit deze respectievelijke landen in de wetenschap dat hij zijn verworven legale tewerkstelling quasi zeker zou verliezen in België, door langdurige afwezigheid op de werkvloer.

Verzoeker heeft bovendien na zijn vertrek uit Marokko, inmiddels 10 jaar geleden, geen enkel sociaal vangnet meer in Marokko, en evenmin in Spanje, waarop hij zou kunnen terugvallen indien hij zou moeten terugkeren voor het indienen van het verzoek vanuit het buitenland.

Eén en ander is blijkens heersende rechtspraak en rechtsleer een voldoende "buitengewone omstandigheid" in de zin van de Vreemdelingenwet.

Door op bovenstaande wijze haar beslissing tot onontvankelijk verklaring te motiveren, heeft de Dienst Vreemdelingenzaken de formele en materiële motiveringsplicht in bestuurszaken miskend."

3.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

"Dienaangaande laat de verwerende partij gelden dat:

het tegelijk aanvoeren van een schending van de formele én de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is, nu het eventuele gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (R. v. St. nr. 93.123 dd. 20.12.2001), wanneer verzoeker in staat zou zijn een schending van de materiële motiveringsverplichting aan te voeren, dit betekent dat deze van een eventuele schending van de formele motiveringsplicht geen gevolgen heeft ondervonden.

De verwerende partij zal dan ook nog slechts repliceren in zoverre verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De bestreden beslissing maakt uitdrukkelijk melding van de volgende elementen, voor wat betreft de onontvankelijkheid van verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9bis en 61/7 van de Vreemdelingenwet:

De buitengewone omstandigheden, bedoeld bij art 9bis, zijn deze die verzoeker verhinderen de aanvraag in te dienen bij de daartoe bevoegde diplomatieke vertegenwoordiging.

Echter, de motieven die betrokkene inroept, te weten: het feit dat betrokkene op 02.02.2010 als houder van een EG verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene uit Spanje naar België is gekomen om te werken, het feit dat hij sedertdien ononderbroken op het vermelde adres heeft verbleven, dat hij een cursus Maatschappelijke Oriëntatie heeft gevolgd met gunstig gevolg, dat hij een cursus Nederlands heeft gevolgd en deze cursus met vrucht heeft beëindigd, dat hij tot voor kort tewerkgesteld was in de tuinbouwsector bij werkgever E. BVBA. dat hij wegens ziekte en deels door de algemene negatieve klimatologische omstandigheden in de tuinbouw zijn tewerkstelling niet heeft kunnen behouden, vormen geen buitengewone omstandigheden die de aanvraag in België kunnen rechtvaardigen.

Er dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds buitengewone omstandigheden (en dus de onontvankelijkheid) en anderzijds de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen.

Het is niet duidelijk wat betrokkene verhindert om de aanvraag in te dienen bij de daartoe bevoegde diplomatieke vertegenwoordiging in het buitenland. De ziekte van betrokkene kan niet als dusdanig worden ingeroepen als buitengewone omstandigheid gezien het attest van de dokter dd. 08/11/2010 enkel een overzicht bevat van de aan meneer voorgeschreven medicatie. Er wordt in het attest niet verwezen naar een onmogelijkheid om zich te verplaatsen en terug te keren naar Spanje of zijn land van herkomst om de aanvraag aldaar via de daartoe bevoegde diplomatieke of consulaire post in te dienen.

Ook de stopgezette tewerkstelling hindert de betrokkene niet om de aanvraag in te dienen bij de daartoe bevoegde diplomatieke vertegenwoordiging. De overige elementen, met name de aangehaalde elementen van integratie of het voorafgaande verblijf op een vast adres kunnen bezwaarlijk als buitengewone omstandigheden worden beschouwd. Immers, hieruit blijkt niet dat zij de betrokkene in welke mate dan ook verhinderen de aanvraag in te dienen via de daartoe bevoegde diplomatieke of consulaire post in het buitenland.'

Er dient dan ook te worden besloten dat de bestreden beslissing ten genoegen van recht met draagkrachtige motieven, die de bestreden beslissing inhoudelijk ondersteunen, is omkleed.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St, nr. 101.624 van 7 december 2001).

Verzoekers feitelijke kritiek kan hier geen afbreuk aan doen.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om verzoeker een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen, diende verwerende partij na te gaan of verzoekers aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de afgifte van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden.

De vreemdeling moet klaar en duidelijk in zijn aanvraag vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn aanvraag bij de diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen. Uit zijn uiteenzetting moet duidelijk blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

Zijn verwijzing naar de arbeidsovereenkomst bij E. BVBA van onbepaalde duur 'op het moment dat hij legaal mocht werken' en dat het niet redelijk zou zijn om hem te doen terugkeren naar Spanje waardoor hij zijn tewerkstelling zou verliezen door langdurige afwezigheid op de werkvloer, kan niet worden gevolgd en doet geen afbreuk aan de bestreden beslissing.

Er werd uitvoerig gemotiveerd dat de voormelde arbeidsovereenkomst geen buitengewone omstandigheid uitmaakt in de zin van art. 9bis van de Vreemdelingenwet.

'dat hij tot voor kort tewerkgesteld was in de tuinbouwsector bij werkgever E.BVBA, dat hij wegens ziekte en deels door de algemene negatieve klimatologische omstandigheden in de tuinbouw zijn tewerkstelling niet heeft kunnen behouden, vormen geen buitengewone omstandigheden die de aanvraag in België kunnen rechtvaardigen.'

Verzoekers beschouwingen kunnen hier geen afbreuk aan doen.

In de bestreden beslissing werd uitvoerig gemotiveerd om welke reden de door verzoeker aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheden uitmaken in de zin van art. 9bis van de Vreemdelingenwet.

De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat zijn aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9bis en art. 61/7 van de Vreemdelingenwet onontvankelijk is.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de terzake toepasselijke rechtsregels.

Gelet op het voorgaande is de verwerende partij dan ook de mening toegedaan dat verzoekers enig middel niet kan worden aangenomen."

3.3. De Raad merkt op dat tegelijk de schending van de formele én de materiële motiveringsplicht aanvoeren niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de betrokkene onmogelijk uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is. Omgekeerd betekent dit dan ook dat wanneer uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan worden afgeleid dat in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, verzoeker van een schending van de formele motiveringsplicht geen schade heeft ondervonden (RvS 19 september 2001, nr. 98.937).

Bijgevolg wordt het middel onderzocht vanuit de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

De Raad is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers aanvraag werd afgewezen in toepassing van de artikelen 61/7 en 9bis van de Vreemdelingenwet omdat hij heeft nagelaten aan te tonen dat er buitengewone omstandigheden bestaan die maken dat het voor hem bijzonder moeilijk is om zijn aanvraag in het buitenland te doen.

Overeenkomstig artikel 61/7, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet dient de aanvraag om machtiging tot verblijf van een vreemdeling, die houder is van een geldige EG-verblijfsvergunning voor langdurige ingezetenen, te worden ingediend op de wijze bepaald in de artikelen 9 of 9bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet bepaalt als algemene regel dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Luidens artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan, in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, het hem evenwel worden toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om de verzoeker een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de verwerende partij na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, en onder meer te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de afgifte van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden.

De aanvrager heeft de plicht om klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland in te dienen (RvS 20 juli 2000, nr. 89.048).

In het verzoekschrift haalt verzoeker aan dat hij de volgende omstandigheden heeft aangehaald als zijnde buitengewone omstandigheden: jarenlang verblijf in Spanje, het verkrijgen van het statuut van langdurige ingezetene van derde landen, het gegeven dat hij in het verleden op regelmatige wijze tewerkgesteld was bij de BVBA E. en wijst hij erop dat buitengewone omstandigheden niet hetzelfde zijn als overmacht of omstandigheden die *“onvoorzienbaar”* zijn.

Zoals verzoeker stelt zijn buitengewone omstandigheden de omstandigheden die het verzoeker bijzonder moeilijk maken om de aanvraag in te dienen in het buitenland, wat in casu onder meer in Spanje of Marokko kan zijn. Terecht stelt de bestreden beslissing dat verzoeker geen buitengewone omstandigheden heeft aangehaald en antwoordt de bestreden beslissing op uitvoerige wijze op de argumenten van verzoeker.

De Raad ziet niet in hoe het statuut van langdurige ingezetene, verzoeker verhindert diens aanvraag in het buitenland in te dienen, waarbij de Raad benadrukt dat verzoeker de mogelijkheid heeft om de aanvraag in Spanje in te dienen. Voorts had verzoeker op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing geen werk meer zodat de voordien aangegane arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur was beëindigd en deze geen hinderpaal vormde om de aanvraag in het buitenland in te dienen. Uit het attest van ‘ziekte’, in casu een loutere opsomming van de medicatie die verzoeker behoeft, kan niet afgeleid worden dat verzoeker onmogelijk kan reizen en verzoeker hield dit ook niet voor.

In de mate dat verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009, en meent dat hij geen buitengewone omstandigheden dient aan te tonen omdat *“men heeft een arbeidsovereenkomst gesloten van onbepaalde duur op een moment dat men nog legaal kon werken”*, merkt de Raad op dat verzoeker geenszins aantoonde op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing dat hij nog een geldige naar de toekomst gerichte arbeidsovereenkomst had, nu hij zelf toegaf in zijn aanvraag dat hij werkloos was geworden, mede door de voor de tuinbouw negatieve klimatologische omstandigheden. Het gebrek aan werk was overigens de reden waarom verzoekers tijdelijk legaal verblijf was stopgezet.

Voorts toont verzoeker, gelet op zijn leeftijd, niet aan waarom het niet hebben van een sociaal vangnet in Marokko of in Spanje (waar verzoeker naar zijn eigen zeggen tot voor kort jarenlang heeft verbleven), gegeven dat overigens niet is aangetoond, een buitengewone omstandigheid is, die het indienen van een aanvraag in het buitenland verhindert. De loutere bewering zonder enige verwijzing dat dit volgens de *“heersende”* rechtspraak en rechtsleer zo is, kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Voor het overige uit verzoeker geen kritiek op de overige motieven van de bestreden beslissing.

De eerste bestreden beslissing geeft duidelijk het motief aan op grond waarvan deze is genomen. Dit determinerend motief, het niet aantonen van het bestaan van buitengewone omstandigheden, is afdoend, pertinent en niet kennelijk onredelijk. Met zijn betoog maakt verzoeker niet aannemelijk dat de eerste bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen.

Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN